

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

7 august 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 256/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 256/02	Cauza C-229/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 2 mai 2017 – Evonik Degussa GmbH/Bundesrepublik Deutschland	2
2017/C 256/03	Cauza C-232/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 4 mai 2017 – VE/WD	3
2017/C 256/04	Cauza C-243/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 10 mai 2017 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/António da Silva Rodrigues	6
2017/C 256/05	Cauza C-252/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Cádiz (Spania) la 12 mai 2017 – Moisés Vadillo González/Alestis Aerospace S.L.	6
2017/C 256/06	Cauza C-256/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Rotterdam (Țările de Jos) la 15 mai 2017 – Sandd BV/Autoriteit Consument en Markt	7
2017/C 256/07	Cauza C-259/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 16 mai 2017 – Rózsavölgyi Zoltán și Rózsavölgyi Zoltánné/Unicredit Leasing Hungary Zrt. și Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.	8

2017/C 256/08	Cauza C-268/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Županijski Sud u Zagrebu (Croatia) la 18 mai 2017 – Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta/AY	11
2017/C 256/09	Cauza C-288/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 19 mai 2017 – Fédération des fabricants de cigares și alții/Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé	12
2017/C 256/10	Cauza C-295/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 22 mai 2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S. A./Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2017/C 256/11	Cauza C-296/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 22 mai 2017 – „Wiemer & Trachte” GmbH, în lichidare/Zhan Oved Tadzher	14
2017/C 256/12	Cauza C-298/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 23 mai 2017 – France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)	14
2017/C 256/13	Cauza C-314/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 29 mai 2017 – Geocycle Bulgaria EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	15
2017/C 256/14	Cauza C-324/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 31 mai 2017 – Procedură penală împotriva lui Ivan Gavanozov	16
2017/C 256/15	Cauza C-332/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 2 iunie 2017 – Starman Aktsiaselts/Tarbijakaitseamet	16
2017/C 256/16	Cauza C-333/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugalia) la 1 iunie 2017 – Caixa Económica Montepio Geral/Carlos Samuel Pimenta Marinho și alții	17
2017/C 256/17	Cauza C-334/17 P: Recurs introdus la 5 iunie 2017 de Republica Estonia împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 24 martie 2017 în cauza T-117/15, Republica Estonia/Comisia Europeană	18

Tribunalul

2017/C 256/18	Cauza T-13/15: Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Deutsche Post/EUIPO – Media Logistik (PostModern) „Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PostModern — Marca națională verbală anterioară POST și marca Uniunii Europene verbală anterioară Deutsche Post — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”	19
2017/C 256/19	Cauza T-541/15: Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2017 – Industrie Aeronautiche Reggiane/EUIPO – Audi (NSU) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NSU — Marca națională verbală anterioară NSU — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]	19
2017/C 256/20	Cauza T-580/15: Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Flamagas/EUIPO – MatMind (CLIPPER) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene tridimensională — Forma unei brichete cu o aripioară laterală, care conține elementul verbal CLIPPER — Formă necesară pentru obținerea rezultatului tehnic — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa descrierii mărcii în cererea de înregistrare”]	20

2017/C 256/21	Cauza T-632/15: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – Tillotts Pharma/EUIPO – Ferring (OCTASA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale OCTASA — Mărci germană și Benelux verbale anterioare PENTASA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	21
2017/C 256/22	Cauza T-699/15: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – City Train/EUIPO (CityTrain) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene CityTrain — Termen de introducere a acțiunii — Caz fortuit — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”)	21
2017/C 256/23	Cauza T-20/16: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – M/S. Indeutsch International/EUIPO – Crafts Americana Group (Reprezentarea unor șevroane între două linii paralele) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă reprezentând șevroane între două linii paralele — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Examinare a mărcii, astfel cum a fost înregistrată”]	22
2017/C 256/24	Cauza T-89/16 P: Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Clarke și ații/EUIPO („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă determinată însoțit de o clauză de reziliere de încetare a contractului în ipoteza în care numele agentului nu este înscris în lista de rezervă a următorului concurs general — Punere în aplicare a clauzei de reziliere — Recalificarea unui contract pe perioadă determinată drept un contract pe perioadă nedeterminată — Obligația de solitudine — Încredere legitimă”)	22
2017/C 256/25	Cauza T-151/16: Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – NC/Comisia („Subvenții — Anchetă a OLAF — Constatarea unor nereguli — Decizie a Comisiei privind o sancțiune administrativă — Excluderea din procedurile de achiziții și de subvenții finanțate din bugetul general al Uniunii pe o durată de 18 luni — Înscrierea în baza de date a sistemului de detectare timpurie și de excludere — Aplicarea în timp a diferitor versiuni ale regulamentului financiar — Norme fundamentale de procedură — Aplicarea retroactivă a legii represive mai favorabile”)	23
2017/C 256/26	Cauza T-235/16: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – GP Joule PV/EUIPO – Green Power Technologies (GPTech) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GPTech — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare GP JOULE — Neprezentare în fața diviziei de opoziție a dovezilor privind autorizarea formulării unei opoziții — Prezentare de dovezi pentru prima dată în fața camerei de recurs — Neluare în considerare — Puterea de apreciere a camerei de recurs — Împrejurări care se opun luării în considerare a unor probe noi sau suplimentare — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 17 alineatul (4), norma 19 alineatul (2), norma 20 alineatul (1) și norma 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]	24
2017/C 256/27	Cauza T-236/16: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2017 – Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene ZUM wohl — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Trimitere la memoriul prezentat în fața camerei de recurs reprodusă în cererea introductivă — Elemente de probă anexate la cererea de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor”]	24
2017/C 256/28	Cauza T-286/16: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – Ernst Kneidinge/EUIPO – Topseat International (capac de toaletă) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un capac de toaletă — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motiv de declarare a nulității — Caracter individual — Articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]	25

2017/C 256/29	Cauza T-327/16: Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Aldi Einkauf/EUIPO – Fratelli Polli (ANTICO CASALE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă Uniunii Europene verbală ANTICO CASALE — Motive absolute de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]	26
2017/C 256/30	Cauza T-685/16: Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Javier Gasalla/EUIPO (B2B SOLUTIONS) „Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale B2B SOLUTIONS — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”	26
2017/C 256/31	Cauza T-856/16: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – Rare Hospitality International/ EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale LONGHORN STEAKHOUSE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament și principiul bune administrări”]	27
2017/C 256/32	Cauza T-17/16: Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2017 – MS/Comisia („Acțiune în despăgubire — Decizie a Comisiei de a revoca o «scrisoare de acord și de aderare la Team Europe» — Responsabilitate contractuală — Lipsa unei clauze compromisorii — Inadmisibilitate vădită”)	27
2017/C 256/33	Cauza T-647/16: Ordonanța Tribunalului din 1 iunie 2017 – Camerin/Parlamentul („Funcție publică — Funcționari — Detașare în interesul serviciului — Vârsta de pensionare — Cerere de prelungire a detașării — Respingerea cererii — Act care nu este supus căilor de atac — Act pregăitor — Inadmisibilitate”)	28
2017/C 256/34	Cauza T-691/16: Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2017 – Elevolution – Engenharia/Comisia („FED — Programul de sprijin pentru dezvoltare în Mauritania — Contract de antrepriză încheiat cu Mauritania în cadrul punerii în aplicare a acestui program — Retragera notelor de debit atacate — Nepronunțare asupra fondului”)	28
2017/C 256/35	Cauza T-295/17: Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Danpower Baltic/Comisia	29
2017/C 256/36	Cauza T-298/17: Acțiune introdusă la 11 mai 2017 – Iordachescu și alții/Parlamentul și alții	30
2017/C 256/37	Cauza T-320/17: Acțiune introdusă la 25 mai 2017 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/EIF	31
2017/C 256/38	Cauza T-337/17: Acțiune introdusă la 30 mai 2017 – Air France-KLM/Comisia	32
2017/C 256/39	Cauza T-371/17: Acțiune introdusă la 13 iunie 2017 – Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia	34
2017/C 256/40	Cauza T-372/17: Acțiune introdusă la 12 iunie 2017 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)	36
2017/C 256/41	Cauza T-373/17: Acțiune introdusă la 9 iunie 2017 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)	37
2017/C 256/42	Cauza T-374/17: Acțiune introdusă la 13 iunie 2017 – Cuervo y Sobrinos1882/EUIPO – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)	37
2017/C 256/43	Cauza T-375/17: Acțiune introdusă la 5 iunie 2017 – Fenyves/EUIPO (Blue)	38

2017/C 256/44	Cauza T-378/17: Acțiune introdusă la 8 iunie 2017 – La Zaragozana/EUIPO – Heineken (CERVISIA)	39
2017/C 256/45	Cauza T-379/17: Acțiune introdusă la 20 iunie 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft/EUIPO – C & C IP (T)	39
2017/C 256/46	Cauza T-386/17: Acțiune introdusă la 23 iunie 2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik/EUIPO (Пипер)	40
2017/C 256/47	Cauza T-387/17: Acțiune introdusă la 20 iunie 2017 – Triggerball/EUIPO (Forma unui obiect ca o minge cu muchii)	40
2017/C 256/48	Cauza T-115/16: Ordonanța Tribunalului din 13 iunie 2017 – Sandvik Intellectual Property/EUIPO – Adveo Group International (ADVEON)	41
2017/C 256/49	Cauza T-83/17: Ordonanța Tribunalului din 14 iunie 2017 – Heineken Romania/EUIPO – Lénárd (Csíki Sör)	41
2017/C 256/50	Cauza T-158/17: Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2017 – Post Telecom/BEI	41
2017/C 256/51	Cauza T-232/17: Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2017 – Eco-Bat Technologies și alții/Comisia	42

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 256/01)

Ultima publicație

JO C 249, 31.7.2017

Publicații anterioare

JO C 239, 24.7.2017.

JO C 231, 17.7.2017.

JO C 221, 10.7.2017.

JO C 213, 3.7.2017.

JO C 202, 26.6.2017.

JO C 195, 19.6.2017.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 2 mai 2017 –
Evonik Degussa GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-229/17)

(2017/C 256/02)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Evonik Degussa GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

- 1) Există o „producție de hidrogen” în sensul anexei I punctul 2 din Decizia 2011/278/UE ⁽¹⁾ numai în cazul în care din doi atomi de hidrogen H se obține prin sinteză chimică o moleculă de hidrogen H₂ sau această noțiune de producție se referă și la situația în care există un amestec gazos care conține hidrogen – fără să fi avut loc sinteza – în care cantitatea de hidrogen molecular H₂ din acest amestec este mărită prin îndepărtarea – printr-un proces fizic sau chimic – celorlalte elemente pentru a obține – astfel cum este formulat în anexa I punctul 2 din Decizia 2011/278/UE – un „produs [...] exprimat ca producție comercializabilă (netă), și la o puritate a substanței respective de 100 %”?
- 2) În cazul în care răspunsul la întrebarea 1) este că noțiunea de producție nu cuprinde mărirea cantității relative de hidrogen molecular H₂ dintr-un amestec gazos, se adresează următoarea întrebare:

Formularea „elementele de proces relevante, legate direct sau indirect de producția hidrogenului și de separarea hidrogenului și a monoxidului de carbon” trebuie interpretată în sensul că doar ambele elemente împreună („și”) sunt incluse în limitele sistemului pentru produsul de referință hidrogen descrise în anexa I punctul 2 din Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 (2011/278/UE) sau elementul de proces „separarea hidrogenului și a monoxidului de carbon” poate exista și izolat în limitele sistemului ca element de proces de sine stătător?

- 3) În cazul în care se răspunde la întrebarea 2) în sensul că elementul de proces „separarea hidrogenului și a monoxidului de carbon” poate exista și izolat în limitele sistemului ca element de proces de sine stătător, se adresează următoarea întrebare:

Există elementul de proces „separarea hidrogenului și a monoxidului de carbon” numai atunci când hidrogenul molecular H₂ este separat exclusiv de monoxidul de carbon sau există un element de proces „separarea hidrogenului și a monoxidului de carbon” și în cazul în care hidrogenul nu este separat numai de monoxidul de carbon, ci și de alți compuși, de exemplu, de dioxidul de carbon CO₂ sau de C_nH_n?

- 4) În cazul în care reclamantei trebuie să i se recunoască dreptul de a i se acorda cu titlu gratuit drepturi de emisii suplimentare mai mari, se adresează întrebarea dacă punctul 3 din dispozitivul Hotărârii Curții din 28 aprilie 2014 (C-191/14) trebuie interpretat în sensul că:
- a) factorul de corecție trans-sectorial de la articolul 4 din anexa II la Decizia 2013/448/UE în versiunea originală se aplică și alocărilor pentru anii 2013-2017 stabilite anterior datei de 1 martie 2017 de către autoritățile competente ale statelor membre, și
  - b) factorul de corecție trans-sectorial de la articolul 4 din anexa II la Decizia 2013/448/UE în versiunea originală se aplică și alocărilor suplimentare pentru anii 2013-2017 stabilite după 1 martie 2017 stabilite pe cale judecătorească, și
  - c) factorul de corecție trans-sectorial de la articolul 4 din anexa II la Decizia 2013/448/UE în versiunea Deciziei 2017/126/UE în vigoare începând cu 1 martie 2017 originală se aplică și alocărilor suplimentare pentru anii 2013-2017 stabilite după 1 martie 2017, stabilite pe cale judecătorească?

(¹) Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2011) 2772] (JO 2011, L 130, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 4 mai 2017 –
VE/WD**

(Cauza C-232/17)

(2017/C 256/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budai Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: VE

Pârâtă: WD

Întrebările preliminare

- 1) În ceea ce privește interpretarea posibilității de a avea cunoștință despre toate clauzele la care face referire al douăzecilea considerent al Directivei 93/13 (¹) și a cerinței privind limbajul clar și inteligibil, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 din aceeași directivă, se poate considera că aceste clauze contractuale nu sunt abuzive în cazul în care consumatorul poate avea cunoștință despre valoarea oricărui element esențial al contractului de împrumut (obiectul contractului, și anume valoarea împrumutului, ratele de rambursare și dobânzile aferente operațiunii) numai ulterior încheierii contractului (nu ca urmare a unei necesități obiective, ci în temeiul unei clauze prevăzute în acest sens de contractantul profesionist în cadrul condițiilor contractuale generale, care nu a fost negociată în mod individual), prin intermediul unei declarații de voință unilaterale (cu toate că se menționează că este inclusă în contract) întocmite de contractantul profesionist, care are caracter juridic obligatoriu pentru consumator?
- 2) În ceea ce privește interpretarea posibilității de a avea cunoștință despre toate clauzele la care face referire al douăzecilea considerent al Directivei 93/13 și a cerinței privind limbajul clar și inteligibil prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 din aceeași directivă, se poate considera că aceste clauze contractuale nu sunt abuzive în cazul în care contractul de împrumut furnizează un element esențial (obiectul contractului, și anume valoarea împrumutului, ratele de rambursare și dobânzile aferente operațiunii) doar prin utilizarea expresiei „cu titlu informativ”, fără să clarifice dacă partea din contract comunicată cu titlu informativ are sau nu are caracter juridic obligatoriu sau dacă poate sau nu poate să servească drept izvor de drepturi și obligații?

3) În ceea ce privește interpretarea posibilității de a avea cunoștință despre toate clauzele la care face referire al douăzecilea considerent al Directivei 93/13 și a cerinței privind limbajul clar și inteligibil prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 din aceeași directivă, se poate considera că aceste clauze contractuale nu sunt abuzive în cazul în care contractul de împrumut definește un element esențial utilizând o terminologie incorectă, în special în ceea ce privește un contract de împrumut în valută (în cazul căruia împrumuturile rezultate din contractul de împrumut sunt stabilite și înregistrate în valută, denumită în continuare „moneda împrumutului”, și obligația de plată a acestora este executată în moneda națională, denumită în continuare „moneda de executare”), contract în care:

(1) „valoarea a împrumutului” înseamnă:

- valoarea unei linii de credit, indicată în moneda împrumutului; sau
- limita maximă a valorii împrumutului, stabilită în moneda împrumutului; sau
- finanțarea solicitată de consumator, stabilită în moneda de executare; sau
- limita de rambursare, stabilită în moneda de executare?

(2) „rată de rambursare” înseamnă limita maximă previzibilă a ratelor de rambursare indicată în moneda împrumutului și/sau în moneda de executare?

4) În ceea ce privește interpretarea posibilității de a avea cunoștință despre toate clauzele la care face referire al douăzecilea considerent al Directivei 93/13 și a cerinței privind limbajul clar și inteligibil prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 5 din aceeași directivă, se poate considera că aceste clauze contractuale nu sunt abuzive în cazul în care, într-un contract de împrumut stabilit în valută (nu ca urmare a unei necesități obiective, ci în temeiul unei clauze întocmite în acest sens de contractantul profesionist în cadrul condițiilor contractuale generale, care nu a fost negociată în mod individual), obiectul contractului, cu alte cuvinte valoarea împrumutului, precum și ratele de rambursare,

(1) se stabilesc în moneda împrumutului, sub forma unei sume concrete (care constă exclusiv într-o serie de caractere compusă din cifre cuprinse între 0 și 9) și în moneda de executare, cel mult printr-o metodă de calcul neechivocă?

(2) se stabilesc în moneda de executare, sub forma unei sume concrete și în moneda împrumutului, cel mult printr-o metodă de calcul neechivocă?

(3) se stabilesc atât în moneda împrumutului, cât și în moneda de executare, cel mult printr-o metodă de calcul neechivocă?

(4) nu se stabilesc în niciun caz în moneda împrumutului, ci în moneda de executare, cel mult printr-o metodă de calcul neechivocă?

(5) nu se stabilesc în niciun caz în moneda de executare, ci în moneda împrumutului, cel mult printr-o metodă de calcul neechivocă?

4.1. În contextul întrebării 4.(5) *supra*, în cazul în care nu este necesar să se stabilească valoarea concretă a împrumutului și să se includă în contractul de împrumut la momentul încheierii sale, este asigurată posibilitatea de a calcula în mod neechivoc valoarea împrumutului la momentul încheierii contractului (nu ca urmare a unei necesități obiective, ci în temeiul unei clauze întocmite în acest sens de contractantul profesionist în cadrul condițiilor contractuale generale, care nu a fost negociată în mod individual), în cazul în care

(1) contractul de împrumut nu conține valoarea concretă a împrumutului în niciuna dintre monede;

(2) contractul de împrumut conține finanțarea concretă solicitată de consumator sau limita concretă a rambursării, indicate în moneda de executare;

3) contractul de împrumut nu conține valoarea împrumutului stabilită printr-o metodă de calcul neechivocă în moneda de executare, precum și

- (4) în ceea ce privește metoda de calcul neechivocă a valorii împrumutului în moneda împrumutului, elementul de calcul indicat în contractul de împrumut nu este clar, ci este vorba despre o simplă limită maximă (finanțarea concretă solicitată de consumator sau limita concretă a rambursării, indicate în moneda de executare)?

4.2.

- 4.2.1. În cazul în care nu este necesară stabilirea valorilor concrete și includerea lor în contractul de credit, la momentul încheierii sale, în ceea ce privește metoda de calcul neechivocă:

(1) reprezintă o cerință legală stabilirea în contractul de împrumut a valorii obiectului contractului, și anume a împrumutului și a ratelor de rambursare – în cazul împrumuturilor cu dobândă variabilă și al ratelor de rambursare aferente primei perioade de calcul a dobânzilor – printr-o metodă care să permită efectuarea unui calcul în mod neechivoc și la momentul încheierii contractului; sau

(2) este suficient ca, la momentul încheierii contractului de împrumut, acesta să conțină parametri identificabili din punct de vedere obiectiv care să permită calcularea sumelor respective (obiectul contractului și ratele de rambursare) în viitor (cu alte cuvinte, ca în contractul de împrumut – la momentul încheierii sale – să se stabilească numai parametrii care vor permite calcularea neechivocă în viitor)?

- 4.2.2. În cazul în care este suficient ca valoarea obiectului contractului, și anume a împrumutului și a ratelor de rambursare – în cazul împrumuturilor cu dobândă variabilă și al ratelor de rambursare aferente primei perioade de calcul al dobânzilor –, să poată fi calculată în viitor în moneda împrumutului, este necesar ca acest moment viitor (care coincide, în mod logic, cu momentul la care se stabilește valoarea împrumuturilor în moneda împrumutului) să fie stabilit din punct de vedere obiectiv în contractul de împrumut la momentul încheierii sale, sau stabilirea acestui moment viitor poate fi inclusă printre puterile discreționare exclusive ale contractantului profesionist?

- 4.3. În cazul împrumuturilor cu dobândă variabilă periodică, trebuie să se considere că este suficient și, prin urmare, neabuziv, în ceea ce privește ratele de rambursare, să se stabilească (și să se includă în contractul de împrumut la momentul încheierii sale) valorile concrete și/sau metoda de calcul neechivocă în moneda împrumutului și/sau în moneda de executare pentru prima perioadă de calcul al dobânzilor din perioada contractuală sau, în temeiul unei cerințe legale, trebuie să se stabilească (și să se includă în contractul de împrumut la momentul încheierii sale) metoda de calcul neechivocă în moneda împrumutului și/sau în moneda de executare pentru totalitatea perioadelor de calcul al dobânzilor din perioada contractuală?

- 4.4. Metoda de calcul neechivocă poate fi asigurată în mod neabuziv numai prin aplicarea formulei matematice corespunzătoare sau se poate folosi și o altă metodă?

4.4.1. În cazul în care nu este necesar să se asigure o metodă de calcul neechivocă prin aplicarea formulei matematice corespunzătoare, trebuie să se efectueze o descriere textuală suficient de clară?

4.4.2. În cazul în care nu este necesar să se asigure o metodă de calcul neechivocă prin aplicarea formulei matematice corespunzătoare, trebuie să se facă referire inclusiv la noțiuni tehnice (de exemplu, anualitatea sau rambursarea liniară), fără a adăuga vreo explicație?

(¹) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 10 mai 2017 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/António da Silva Rodrigues

(Cauza C-243/17)

(2017/C 256/04)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurent și pârât: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Intimat și reclamant: António da Silva Rodrigues

Întrebările preliminare

- 1) Care este data de la care se calculează termenul de prescripție de 4 ani prevăzut la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf [din Regulamentul nr. 2988/95] ⁽¹⁾ în ceea ce privește abaterile instantanee (care nu sunt continue sau repetate)?
- 2) În cazul unei abateri care nu este continuă sau repetată, este aplicabilă regula conform căreia „în ceea ce privește programele multianuale, termenul de prescripție trebuie, oricum, să curgă până la finalizarea programului”?
- 3) Regula prevăzută la același articol 3, conform căreia „prescripția devine efectivă cel mai târziu la data la care expiră o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție, fără ca autoritatea competentă să fi impus o sancțiune”, este de asemenea aplicabilă în cazul unui program multianual, cu alte cuvinte termenul în discuție curge de asemenea până la finalizarea programului multianual?
- 4) Din formularea „în ceea ce privește programele multianuale, termenul de prescripție trebuie, oricum, să curgă până la finalizarea programului” rezultă că:
  - a) termenul de prescripție nu se împlinește în niciun caz înainte de finalizarea programului multianual;
  - b) termenul de prescripție se suspendă pe durata programului, cu alte cuvinte până la finalizarea sa, și reîncepe să curgă de la această dată;
  - c) termenul de prescripție curge în continuare și, prin urmare, chiar și în cazul unui program multianual, prescripția poate interveni înainte de finalizarea programului dacă, între timp, s-a împlinit termenul respectiv?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 a Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995, L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Cádiz (Spania) la 12 mai 2017 – Moisés Vadillo González/Alestis Aerospace S.L.

(Cauza C-252/17)

(2017/C 256/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de Cádiz

Părțile din procedura principală

Reclamant: Moisés Vadillo González

Pârâtă: Alestis Aerospace S.L.

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2010/18/UE ⁽¹⁾ se opune unei interpretări a articolului 37 alineatul 4 din ET (dreptul de a absenta de la lucru timp de o oră zilnic până când copilul împlinește vârsta de 9 luni) potrivit căreia, indiferent de sexul părinților, dreptul menționat nu poate fi acordat unui părinte-lucrător care îl solicită în cazul în care celălalt părinte nu este încadrat în muncă?
- 2) Articolul 3 din Directiva 2006/54/CE ⁽²⁾, care urmărește să asigure egalitatea deplină între bărbați și femei în viața profesională, se opune unei interpretări a articolului 37 alineatul 4 din ET potrivit căreia, dacă tatăl lucrează, el nu beneficiază de acest drept dacă mama copilului, soția sa, nu este încadrată în muncă?

⁽¹⁾ Directiva 2010/18/UE a Consiliului din 8 martie 2010 de punere în aplicare a Acordului cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE (JO 2010, L 68, p. 13).

⁽²⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială, 5/vol. 8, p. 262).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Rotterdam (Țările de Jos) la 15 mai 2017 –
Sandd BV/Autoriteit Consument en Markt**

(Cauza C-256/17)

(2017/C 256/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Rotterdam

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sandd BV

Pârâtă: Autoriteit Consument en Markt

Cealaltă parte din procedură: Koninklijke PostNL BV

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 14 alineatul (2) din Directiva 97/67/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (denumită în continuare „Directiva privind serviciile poștale”) trebuie interpretat în sensul că din acesta rezultă că actele cu putere de lege sau actele administrative naționale trebuie să prevadă că furnizorii de serviciu universal trebuie să țină o evidență contabilă separată în cadrul contabilității interne pentru fiecare dintre serviciile și produsele incluse în sfera serviciului universal pentru a face clar diferența între fiecare dintre serviciile și produsele incluse în sfera serviciului universal și cele care sunt în afara sferei serviciului universal sau din această dispoziție rezultă doar că trebuie să se facă o diferențiere contabilă între, pe de o parte, serviciile și produsele incluse în sfera serviciului universal și, pe de altă parte, cele care sunt în afara sferei serviciului universal?
- 2) Articolul 12 teza introductivă și a doua liniuță din Directiva 97/67/CE [...], astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE [...], trebuie interpretat în sensul că fiecare serviciu în parte, care este inclus în sfera serviciului universal, trebuie să fie orientat în funcție de costuri?

- 3) Cerința prevăzută la articolul 12 teza introductivă și a doua liniuță din Directiva 97/67/CE [...], astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE [...], potrivit căreia tarifele trebuie să fie orientate în funcție de costuri și să stimuleze furnizarea unui serviciu universal eficient, interzice ca pe o perioadă nedeterminată să se aplice o rată de rentabilitate fixă, prin care se majorează costurile serviciilor poștale universale având în vedere marja tarifară?

⁽¹⁾ JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12.

⁽²⁾ JO 2008, L 52, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 16 mai 2017 – Rózsavölgyi Zoltán și Rózsavölgyi Zoltánné/Unicredit Leasing Hungary Zrt. și Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

(Cauza C-259/17)

(2017/C 256/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budai Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Rózsavölgyi Zoltán și Rózsavölgyi Zoltánné

Pârâte: Unicredit Leasing Hungary Zrt. și Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere în special faptul că, atunci când definirea obiectului principal al contractului este calificată drept abuzivă, contractul este afectat de nulitate totală (iar nu parțială), declararea nulității clauzei care definește obiectul principal al unui contract de împrumut, ca urmare a caracterului ei abuziv (în urma căreia respectiva clauză nu ar mai trebui să genereze obligații în sarcina consumatorului), poate avea o consecință (de exemplu, prin aplicarea unei hotărâri judecătorești, a unei consecințe juridice speciale prevăzute de o normă juridică națională, a unei dispoziții normative sau a unei hotărâri judecătorești de unificare a jurisprudenței) care să implice o modificare a calificării juridice a contractului în ceea ce privește elementele de fapt sau efectele sale, astfel încât, în mod concret, un contract de împrumut încheiat în valută (în cazul căruia creanțele rezultate din contractul de împrumut sunt stabilite și înregistrate într-o monedă străină – denumită în continuare „moneda împrumutului” – și obligația de plată a acestora este executată în moneda națională – denumită în continuare „moneda de executare” –) ajunge să fie considerat un contract de împrumut încheiat în forinți?

1.1 Pornind de la prezumția că declararea nulității clauzei care definește obiectul principal al unui contract de împrumut, ca urmare a caracterului ei abuziv, poate avea o consecință care să implice o modificare a calificării juridice a contractului în ceea ce privește elementele de fapt sau efectele sale, respectiva modificare a calificării juridice poate avea drept consecință (de exemplu, prin aplicarea unei hotărâri judecătorești, a unei consecințe juridice speciale prevăzute de o normă juridică națională, a unei dispoziții normative sau a unei hotărâri judecătorești de unificare a jurisprudenței) modificarea, inclusiv în detrimentul consumatorului, a anumitor parametri ai raportului juridic relevanți din punct de vedere economic (de exemplu, aplicarea retroactivă a ratei de bază a dobânzii băncii centrale sau a ratei dobânzii de pe piață aplicate împrumuturilor în forinți în locul ratei mai mici a dobânzii stabilite în contract)?

- 2) Consecința juridică a caracterului abuziv are efecte absolute și constituie o chestiune pur juridică sau, la momentul determinării consecințelor juridice ale caracterului abuziv, trebuie să se aibă în vedere:

(1) practica contractuală utilizată în alte tipuri de contracte, diferite de cel afectat de caracterul abuziv;

(2) presupusa vulnerabilitate a anumitor operatori afectați în mod direct din punct de vedere economic (de exemplu, în cazul împrumuturilor stabilite în valută, grupul debitorilor în valută și sistemul bancar) sau

- (3) interesele anumitor terți sau grupuri neafectate în mod direct din punct de vedere economic, de exemplu faptul că, în urma constatării nulității, majoritatea membrilor grupului debitorilor în valută se pot afla, în definitiv, din perspectiva lichidării matematice a conturilor, într-o situație mai favorabilă decât membrii grupului debitorilor în forinți?
- 3) Se poate considera, în sensul articolului 3 alineatul (1), al articolului 4 alineatul (2), al articolului 5 și al articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ (cu alte cuvinte, în scopul aprecierii caracterului abuziv și a consecințelor sale juridice), că clauza prin care se atribuie consumatorului riscul cursului de schimb valutar (cu alte cuvinte, clauza sau ansamblul de clauze contractuale care reglementează asumarea riscului) conține mai multe clauze?
- 4) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE (conform căruia clauzele abuzive nu creează obligații pentru consumator) trebuie interpretat în sensul că o anumită clauză (nu un fragment concret din aceasta, ci clauza analizată în întregime) poate fi fie abuzivă în totalitate, fie în același timp parțial abuzivă și parțial neabuzivă, astfel încât rămâne totuși aplicabilă în parte, cu alte cuvinte, că respectiva clauză (de exemplu, în funcție de aprecierea instanței privind situația concretă) poate crea într-o anumită măsură obligații pentru consumator (sau, având în vedere efectele sale, în ambele cazuri clauza este abuzivă numai într-o anumită măsură), de exemplu, prin aplicarea unei hotărâri judecătorești, a unei consecințe juridice speciale prevăzute de o normă juridică națională, a unei dispoziții normative sau a unei hotărâri judecătorești de unificare a jurisprudenței?
- 4.1. Pornind de la prezumția că articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE trebuie interpretat în sensul că o anumită clauză poate fi fie abuzivă în totalitate, fie în același timp parțial abuzivă și parțial neabuzivă, astfel încât rămâne totuși aplicabilă în parte, cu alte cuvinte, că respectiva clauză poate crea într-o anumită măsură obligații pentru consumator (sau, având în vedere efectele sale, în ambele cazuri clauza este abuzivă numai într-o anumită măsură), declararea nulității întregului contract de împrumut ca urmare a caracterului abuziv al clauzei analizate, care definește obiectul principal al contractului, poate avea drept consecință faptul că, în cazul în care s-ar aplica lichidarea matematică a conturilor, consumatorul s-ar afla în ansamblu într-o situație mai nefavorabilă, iar contractantul profesionist într-o situație mai favorabilă decât în cazul în care, pentru același motiv, contractul de împrumut ar fi declarat abuziv doar în parte (situație în care celelalte clauze ale contractului ar continua să creeze obligații pentru părți, conținutul acestora rămânând neschimbat)?
- 5)
- 5.1 Trebuie să se considere că nu are caracter abuziv, cu alte cuvinte, că este clară și inteligibilă, având în vedere consecințele economice, o clauză contractuală care atribuie consumatorului riscul cursului de schimb valutar, redactată (sub formă de condiție contractuală generală utilizată de contractantul profesionist și care nu a fost negociată individual) în temeiul obligației de informare prevăzute de lege în mod obligatoriu cu caracter general, dar care nu indică în mod expres că valoarea ratelor de rambursare care trebuie plătite conform contractului de împrumut poate fi mai mare decât valoarea veniturilor consumatorului constatate în cadrul analizei solvabilității realizate de contractantul profesionist, având în vedere de asemenea faptul că norma națională relevantă impune o prezentare detaliată a riscului în scris, iar nu o simplă declarație a existenței unui risc și a atribuirii acestuia, precum și, în plus, faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C-26/13, că contractantul profesionist nu numai că trebuie să informeze consumatorul cu privire la risc, ci este necesar și ca, în urma informării, consumatorul să poată evalua potențialele consecințe economice care au impact asupra sa și care rezultă din riscul cursului de schimb valutar care i se atribuie și, prin urmare, valoarea totală a împrumutului său?
- 5.2 Trebuie să se considere că nu are caracter abuziv, cu alte cuvinte că este clară și inteligibilă, având în vedere consecințele economice, o clauză contractuală care atribuie consumatorului riscul cursului de schimb valutar, redactată (sub formă de condiție contractuală generală utilizată de contractantul profesionist și care nu a fost negociată individual) în temeiul obligației de informare prevăzute de lege în mod obligatoriu cu caracter general, dar care nu indică în mod expres că valoarea capitalului rezidual datorat în orice moment conform contractului de împrumut poate fi mai mare decât valoarea patrimoniului de care dispune consumatorul pentru a acoperi debitul, constatată în cadrul analizei solvabilității realizate de contractantul profesionist, având în vedere de asemenea faptul că norma națională relevantă impune o prezentare detaliată a riscului în scris, iar nu o simplă declarație a existenței unui risc și a atribuirii acestuia, precum și, în plus, faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C-26/13, că contractantul profesionist nu numai că trebuie să informeze consumatorul cu privire la risc, ci este necesar și ca, în urma informării, consumatorul să poată evalua potențialele consecințe economice care au impact asupra sa și care rezultă din riscul cursului de schimb valutar care i se atribuie și, prin urmare, valoarea totală a împrumutului său?

- 5.3. Trebuie să se considere că nu are caracter abuziv, cu alte cuvinte că este clară și inteligibilă, având în vedere consecințele economice, o clauză contractuală care atribuie consumatorului riscul cursului de schimb valutar, redactată (sub formă de condiție contractuală generală utilizată de contractantul profesionist și care nu a fost negociată individual) în temeiul obligației de informare prevăzute de lege în mod obligatoriu cu caracter general, dar care nu indică în mod expres că: 1) variația cursului de schimb valutar nu are o limită maximă; 2) posibilitatea variației cursului de schimb valutar este reală, adică poate interveni în perioada de valabilitate a contractului de împrumut; 3) pentru acest motiv, valoarea ratelor de rambursare se poate majora nelimitat; 4) ca urmare a variației cursului de schimb valutar, nu numai valoarea ratelor de rambursare, ci și valoarea capitalului datorat se poate majora nelimitat; 5) amploarea posibilelor pierderi este nelimitată; 6) măsurile de securitate necesare au efecte limitate și impun o atenție permanentă; 7) contractantul profesionist nu se obligă să manifeste această atenție, luând în considerare de asemenea faptul că norma națională relevantă impune o prezentare detaliată a riscului în scris, iar nu o simplă declarare a existenței unui risc și a atribuirii acestuia, precum și, în plus, faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a constatat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C-26/13, că contractantul profesionist nu numai că trebuie să informeze consumatorul cu privire la risc, ci este necesar și ca, în urma informării, consumatorul să poată evalua potențialele consecințe economice care au impact asupra sa și care rezultă din riscul cursului de schimb valutar care i se atribuie și, prin urmare, valoarea totală a împrumutului său?
- 5.4 Având în vedere în special faptul că este posibil, și chiar s-a întâmplat ca în jurisprudența sau în legislația națională să se concluzioneze că, în cazul contractelor de împrumut încheiate în valută, consumatorul a contractat datoria în valută ca urmare a faptului că rata dobânzii aplicabilă în perioada respectivă era mai favorabilă decât cea pentru împrumuturile în forinți și, în schimb, și-a asumat în mod exclusiv efectele variației cursului de schimb valutar; că este de asemenea posibil, și chiar s-a întâmplat ca în jurisprudența sau în legislația națională să se concluzioneze că transferul sarcinilor contractuale către una dintre părți ulterior încheierii contractului de împrumut – aspect imprezvizibil *a priori* – nu poate fi analizat conform criteriilor privind caracterul abuziv, deoarece cauzele de nulitate trebuie să existe la momentul încheierii contractului; având în vedere de asemenea faptul că norma națională relevantă impune o prezentare detaliată a riscului în scris, iar nu o simplă declarare a existenței unui risc și a atribuirii acestuia, precum și, în plus, faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C-26/13, că contractantul profesionist nu numai că trebuie să informeze consumatorul cu privire la risc, ci este necesar și ca acesta să poată evalua riscul respectiv, trebuie să se considere că nu are caracter abuziv, cu alte cuvinte că este clară și inteligibilă, având în vedere consecințele economice, o clauză contractuală care atribuie consumatorului riscul cursului de schimb valutar, redactată și utilizată (sub formă de condiție contractuală generală care nu a fost negociată individual) de contractantul profesionist în temeiul obligației de informare prevăzute de lege în mod obligatoriu cu caracter general, dar care nu indică în mod expres sensul prezvizibil al variației cursului de schimb valutar pe perioada de valabilitate a contractului (cel puțin în perioada inițială a acestuia), nici valorile minime și/sau maxime (de exemplu, prin metoda calculului cursului de schimb forward și/sau prin aplicarea principiului parității dobânzilor – potrivit căruia, în cazul împrumuturilor stabilite în valută, se poate prevedea cu un grad ridicat de certitudine că un avantaj în materie de dobânzi, cu alte cuvinte faptul că dobânda LIBOR [London Interbank Offered Rate] sau EURIBOR [Euro Interbank Offered Rate] este mai mică decât dobânda BUBOR [Budapest Interbank Offered Rate] va genera o pierdere pentru consumator în ceea ce privește cursul de schimb valutar, cu alte cuvinte, că cursul de schimb al monedei de executare se va deprecia în raport cu cursul de schimb al monedei împrumutului –)?
- 5.5. Trebuie să se considere că nu are caracter abuziv, cu alte cuvinte că este clară și inteligibilă, având în vedere consecințele economice, o clauză contractuală care atribuie consumatorului riscul cursului de schimb valutar, redactată (sub formă de condiție contractuală generală utilizată de contractantul profesionist și care nu a fost negociată individual) în temeiul obligației de informare prevăzute de lege în mod obligatoriu cu caracter general, dar care nu indică în mod expres și exact (de exemplu, cuantificând prin intermediul unei serii de date sau al unui grafic evoluția în trecut a raportului dintre cursurile de schimb ale monedei de executare și ale monedei împrumutului pe o perioadă cel puțin echivalentă cu perioada angajamentului asumat de consumator) riscul real suportat de debitor, care rezultă în mod prezvizibil din atribuirea riscului cursului de schimb valutar în sarcina consumatorului, având în vedere de asemenea faptul că norma națională relevantă impune o prezentare detaliată a riscului în scris, iar nu o simplă declarare a existenței unui risc și a atribuirii acestuia, precum și, în plus, faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a constatat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C-26/13, că contractantul profesionist nu numai că trebuie să informeze consumatorul cu privire la risc, ci este necesar și ca, în urma informării, consumatorul să poată evalua potențialele consecințe economice care au impact asupra sa și care rezultă din riscul cursului de schimb valutar care i se atribuie și, prin urmare, valoarea totală a împrumutului său?

- 5.6 Având în vedere în special faptul că este posibil, și chiar s-a întâmplat ca în jurisprudența sau în legislația națională să se concluzioneze că, în cazul contractelor de împrumut încheiate în valută, consumatorul a contractat datoria în valută ca urmare a faptului că rata dobânzii aplicabilă în perioada respectivă era mai favorabilă decât cea pentru împrumuturile în forinți și, în schimb, și-a asumat în mod exclusiv efectele variației cursului de schimb valutar; și având în vedere de asemenea că norma națională relevantă impune o prezentare detaliată a riscului în scris, iar nu o simplă declarație a existenței unui risc și a atribuirii acestuia, precum și, în plus, faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a constatat, la punctul 74 din Hotărârea pronunțată în cauza C-26/13, că contractantul profesionist nu numai că trebuie să informeze consumatorul cu privire la risc, ci este necesar și să îi permită să aprecieze riscul respectiv, trebuie să se considere că nu are caracter abuziv, cu alte cuvinte că este clară și inteligibilă, având în vedere consecințele economice, o clauză contractuală care atribuie consumatorului riscul cursului de schimb valutar, redactată (sub formă de condiție contractuală generală utilizată de contractantul profesionist și care nu a fost negociată individual) în temeiul obligației de informare prevăzute de lege în mod obligatoriu cu caracter general, dar care nu indică în mod expres și exact (de exemplu, în mod expres și cuantificabil pe baza informațiilor privind o perioadă anterioară care este cel puțin echivalentă cu perioada angajamentului asumat de consumator) valoarea beneficiilor care rezultă în mod previzibil din dobânzile aplicate în funcție de BUBOR în cazul împrumuturilor în forinți și în funcție de LIBOR sau de EURIBOR în cazul împrumuturilor stabilite în valută?
- 6) În ceea ce privește aprecierea lipsei caracterului abuziv al unei clauze contractuale care atribuie consumatorului riscul cursului de schimb valutar, redactată (sub formă de condiție contractuală generală utilizată de contractantul profesionist și care nu a fost negociată individual) în temeiul obligației de informare prevăzute de lege în mod obligatoriu cu caracter general, cum trebuie distribuită sarcina probei între consumator și contractantul profesionist pentru a stabili dacă consumatorul a avut efectiv posibilitatea de a se familiariza în mod real, înaintea de încheierea contractului de împrumut, cu clauza în litigiu prin care s-a angajat irevocabil – articolul 3 alineatul (3) din Directiva 93/13/CEE și punctul 1 litera (i) din anexa la aceasta –?
- 7) Trebuie să se considere că, în cazul contractelor de împrumut stabilite în valută – cu alte cuvinte, în cazul tranzacțiilor privind servicii al căror preț este legat de fluctuațiile unui curs de schimb de pe piața financiară –, instituțiile de credit care încheie un contract cu un consumator folosind propriul curs de schimb valutar au calitatea de profesioniști care nu controlează evoluția prețului – punctul 2 litera (c) din anexa la Directiva 93/13/CEE –?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Županijski Sud u Zagrebu (Croatia) la 18 mai 2017 – Ured
za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta/AY**

(Cauza C-268/17)

(2017/C 256/08)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Županijski Sud u Zagrebu

Părțile din procedura principală

Titularul acțiunii penale: Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta

Inculpat: AY

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 punctul 3 din Decizia-cadru 2002/584/JAI trebuie interpretat în sensul că faptul de a nu începe urmărirea penală pentru infracțiunea care face obiectul unui mandat european de arestare sau de a pune capăt acesteia se raportează doar la infracțiunea care face obiectul mandatului european de arestare sau această dispoziție trebuie interpretată în sensul că renunțarea la urmărirea penală sau abandonul acesteia trebuie să privească persoana căutată în calitate de suspect/inculpat în cadrul acestor proceduri?

- 2) Un stat membru poate refuza, în temeiul articolului 4 punctul 3 din Decizia-cadru 2002/584/JAI, să execute un mandat european de arestare emis atunci când autoritatea judiciară din celălalt stat membru a decis fie să nu înceapă urmărirea penală pentru infracțiunea care face obiectul mandatului european de arestare, fie să pună capăt acesteia, în cazul în care, în cadrul acestor proceduri, persoana căutată avea calitatea de martor, iar nu pe cea de suspect/inculpat?
- 3) Decizia de a pune capăt unei anchete în cadrul căreia persoana căutată nu avea calitatea de suspect, însă a fost ascultată în calitate de martor, constituie pentru celelalte state membre un motiv de a nu da curs mandatului european de arestare emis în conformitate cu articolul 3 punctul 2 din Decizia-cadru 2002/584/JAI?
- 4) Care este legătura dintre motivul obligatoriu de refuz al predării prevăzut la articolul 3 punctul 2 din decizia-cadru atunci când „din informațiile aflate la dispoziția autorității judiciare de executare rezultă că persoana căutată a fost judecată definitiv într-un stat membru pentru aceleași fapte” și motivul facultativ de refuz al predării prevăzut la articolul 4 punctul 3 din decizia-cadru în cazul în care „persoana căutată a făcut obiectul unei decizii definitive într-un stat membru pentru aceleași fapte care împiedică desfășurarea ulterioară a procedurilor”?
- 5) Articolul 1 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI trebuie interpretat în sensul că statul de executare este obligat să adopte o decizie cu privire la orice mandat european de arestare care îi este transmis, iar aceasta și atunci când s-a pronunțat deja cu privire la un mandat european de arestare anterior emis de cealaltă autoritate judiciară împotriva aceleiași persoane căutate în cadrul aceleiași proceduri penale și că noul mandat european de arestare este emis ca urmare a unei schimbări a circumstanțelor în statul care emite mandatul european de arestare (decizie de trimitere – declanșarea procedurii penale, criteriu mai strict în materie de indicii cu privire la săvârșirea infracțiunii, nouă autoritate judiciară/instanță competentă)?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 19 mai 2017 – Fédération des fabricants de cigares și alții/Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Cauza C-288/17)

(2017/C 256/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement, Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA), British American Tobacco France

Pârâți: Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Intervenienți: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile prevăzute la alineatele (1) și (3) ale articolului 13 din Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că interzic utilizarea, pe pachetele unitare, pe ambalajul exterior și pe produsele din tutun a oricărei denumiri de marcă ce evocă anumite calități, indiferent de notorietatea acesteia?
- 2) În funcție de interpretarea care trebuie dată alineatelor (1) și (3) ale articolului 13 din directivă, dispozițiile pe care acestea le prevăd, în cazul în care se aplică denumirilor și mărcilor comerciale, respectă dreptul de proprietate, libertatea de exprimare, libertatea de a desfășura o activitate comercială și principiile proporționalității și securității juridice?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, în ce condiții poate un stat membru, fără a încălca dreptul de proprietate, libertatea de exprimare, libertatea de a desfășura o activitate comercială și principiul proporționalității, să uzeze de posibilitatea prevăzută la articolul 24 alineatul (2) din directivă pentru a impune producătorilor și importatorilor neutralitatea și standardizarea pachetelor unitare și a ambalajelor exterioare?

⁽¹⁾ Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 22 mai 2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S. A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-295/17)

(2017/C 256/10)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S. A.

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (1) litera (c), articolul 64 alineatul (1), articolul 66 litera (a) și articolul 73 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că taxa pe valoarea adăugată este datorată de către un operator de telecomunicații (televiziune, internet, rețea mobilă și rețea fixă) pentru plata de către clienții săi, în cazul unei clauze contractuale care prevede obligația de a rămâne legat prin contract pentru o durată determinată (perioadă de fidelizare) pentru o cauză imputabilă clientului, anterior încheierii acestei durate, a unei valori predeterminate, echivalentă valorii taxei lunare de bază datorate de client potrivit contractului înmulțită cu numărul de taxe lunare necesare până la încheierea perioadei de fidelizare, în condițiile în care, la facturarea sumei respective, independent de plata sa efectivă, operatorul a încetat deja prestarea serviciilor, în cazul în care:
- a. valoarea facturată are drept obiectiv descurajarea clienților de la nerespectarea perioadei de fidelizare la care s-au obligat și acoperirea prejudiciilor pe care le-a suferit operatorul ca urmare a nerespectării perioadei de fidelizare, în special prin pierderea profitului pe care l-ar fi obținut în cazul în care contractul ar fi rămas în vigoare până la sfârșitul perioadei, prin contractarea unor tarife mai scăzute, prin punerea la dispoziție a unor echipamente sau a altor oferte, gratuit sau la preț redus sau prin cheltuieli de publicitate și de găsimă a clienților.
  - b. contractele cu perioadă de fidelizare încheiate presupun pentru cei care le-au încheiat un profit superior celui al contractelor fără fidelizare încheiate atunci când, într-un caz sau în celălalt, (respectiv, în cazul contractelor cu sau fără perioadă de fidelizare), profitul se calculează pe baza valorii taxelor lunare stabilite în contractele încheiate;
  - c. valoarea facturată poate fi calificată în dreptul național drept o clauză penală?
- 2) Răspunsul la prima întrebare poate fi modificat de eventuala inexistență a uneia sau a unora dintre situațiile expuse la literele acestei întrebări?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 22 mai 2017 – „Wiemer & Trachte” GmbH, în lichidare/Zhan Oved Tadzher

(Cauza C-296/17)

(2017/C 256/11)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven kasatsionen sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Wiemer & Trachte” GmbH, în lichidare

Pârât: Zhan Oved Tadzher

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 ⁽¹⁾ privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că competența instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia s-a deschis procedura de insolvență reprezintă o competență exclusivă pentru o acțiune revocatorie împotriva unui pârât al cărui sediu sau reședință se află într-un alt stat membru sau lichidatorul este îndreptățit, în cazul prevăzut la articolul 18 alineatul (2) din regulamentul, să formuleze o acțiune revocatorie în fața unei instanțe din statul membru pe teritoriul căruia se află sediul sau reședința pârâtului, dacă acțiunea revocatorie a lichidatorului se întemeiază pe un act de dispoziție efectuat în celălalt stat membru cu privire la bunuri mobile?
2. Este valabilă liberarea prevăzută la articolul 24 alineatul (2) coroborat cu alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000 în cazul executării unei obligații în favoarea debitorului într-un stat membru, care a fost efectuată prin intermediul administratorului unei filiale a societății debitoare înregistrate în acel stat membru, dacă la data executării obligației a fost depusă într-un alt stat membru o cerere de deschidere a procedurii de insolvență împotriva debitoarei și a fost desemnat un lichidator provizoriu, fără a se lua însă nicio decizie cu privire la deschiderea procedurii de insolvență?
3. Articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1346/2000 poate fi aplicat privind executarea unei obligații asupra plății unei sume de bani către debitoare, dacă viramentul inițial al acestei sume de la debitoare către persoana care a executat obligația este considerat nevalid potrivit legislației naționale a instanței competente în materia insolvenței, iar nevaliditatea rezultă din deschiderea procedurii de insolvență?
4. Este aplicabilă prezumția lipsei de cunoștință conform articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1346/2000 dacă autoritățile menționate la articolul 21 alineatul (2) a doua teză din regulamentul nu au luat măsurile necesare pentru a asigura publicitatea în registrul statului membru pe teritoriul căruia debitoarea deține o filială a hotărârilor instanței competente în materia insolvenței prin care a fost desemnat un lichidator provizoriu și s-a stabilit că actele de dispoziție ale societății sunt valabile doar cu acordul lichidatorului provizoriu, dacă statul membru pe teritoriul căruia se află filiala prevede publicitatea obligatorie a acestor hotărâri, deși le recunoaște conform articolului 25 coroborat cu articolul 16 din regulamentul?

⁽¹⁾ JO 2000, L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 23 mai 2017 – France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Cauza C-298/17)

(2017/C 256/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: France Télévisions SA

Pârâte: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Întrebările preliminare

- 1) O întreprindere care propune vizionarea de programe de televiziune în flux continuu și în direct pe internet trebuie considerată, numai din acest motiv, o întreprindere care administrează o rețea de comunicații electronice pentru difuzarea publică a emisiunilor de radio sau de televiziune în sensul articolului 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE din 7 martie 2002 ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, un stat membru poate, fără a încălca directiva sau alte norme ale dreptului Uniunii Europene, să prevadă o obligație de difuzare a serviciilor de radio sau de televiziune care să fie impusă atât întreprinderilor care administrează rețele de comunicații electronice, cât și întreprinderilor care, fără a administra astfel de rețele, propun vizionarea de programe de televiziune în flux continuu și în direct pe internet?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, statele membre pot să se abțină de la condiționarea obligației de difuzare, în ceea ce privește distribuitorii de servicii care nu administrează rețele de comunicații electronice, de îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute la articolul 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE din 7 martie 2002, deși aceste condiții se impun în temeiul directivei în ceea ce privește administratorii de rețele?
- 4) Un stat membru care a instituit o obligație de difuzare a anumitor servicii de radio sau de televiziune pe anumite rețele poate să prevadă, fără a încălca directiva, obligația acestor servicii de a accepta să fie difuzate pe aceste rețele, inclusiv în cazul unei difuzări pe un site, atunci când serviciul în cauză difuzează el însuși propriile sale programe pe internet?
- 5) Condiția prevăzută la articolul 31 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE, potrivit căreia un număr mare de utilizatori finali ai rețelelor care fac obiectul obligației de difuzare trebuie să folosească aceste rețele ca mijloace principale de recepție a emisiunilor de radio sau de televiziune, trebuie să fie apreciată, în ceea ce privește difuzarea pe internet, în raport cu toți utilizatorii care vizionează programe de televiziune în flux continuu și în direct pe rețeaua internet sau numai cu utilizatorii site-ului care face obiectul obligației de difuzare?

⁽¹⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 29 mai 2017 –
Geocycle Bulgaria EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika”
Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite**

(Cauza C-314/17)

(2017/C 256/13)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurentă: Geocycle Bulgaria EOOD

Intimat: Direktor na direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Întrebarea preliminară

Se încalcă principiile neutralității fiscale și efectivității sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată în temeiul dispozițiilor Directivei 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată atunci când, într-o situație precum cea din procedura principală, unei livrări i se aplică TVA-ul de două ori: o dată în temeiul normelor generale, prin menționarea TVA-ului în factura de vânzare emisă de furnizor, și a doua oară prin facturarea către destinatar prin intermediul unei decizii de impunere rectificativă în temeiul mecanismului de taxare inversă, în condițiile în care, în practică, se refuză dreptul la deducerea TVA-ului în amonte, iar dreptul național nu prevede nicio posibilitate de a rectifica TVA-ul menționat în factura furnizorului după încheierea procedurii de control fiscal?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 31 mai 2017 –
Procedură penală împotriva lui Ivan Gavanozov**

(Cauza C-324/17)

(2017/C 256/14)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Partea din procedura principală

Ivan Gavanozov

Întrebările preliminare

- 1) Sunt compatibile legislația internă și jurisprudența națională cu articolul 14 din Directiva 2014/41/UE privind ordinul european de anchetă în materie penală ⁽¹⁾ dacă, potrivit acestuia, motivele de fond pentru emiterea unui ordin european de anchetă, al cărui obiect este desfășurarea unei percheziții într-o locuință și în spațiile comerciale, precum și ridicarea anumitor obiecte, respectiv admiterea audierii unui martor, nu pot fi atacate în mod direct prin intermediul unei căi de atac împotriva deciziei prin care au fost dispuse aceste măsuri și nici printr-o acțiune separată în despăgubire?
- 2) Conferă articolul 14 alineatul (2) din directivă în mod direct părții interesate dreptul de a ataca decizia judiciară privind ordinul european de anchetă, cu toate că dreptul intern nu prevede o astfel de posibilitate procesuală?
- 3) Luând în considerare articolul 14 alineatul (2) coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 1 alineatul (4) din directivă, este inculpatul o parte interesată în sensul articolului 14 alineatul (4) din directivă, dacă măsura administrării probelor se îndreaptă împotriva unui terț?
- 4) Este persoana care utilizează sau locuiește în spațiile în care se vor desfășura percheziția și ridicarea de obiecte și înregistrări, respectiv persoana care va fi audiată în calitate de martor, o parte interesată în sensul articolului 14 alineatul (4) coroborat cu alineatul (2) din directivă?

⁽¹⁾ JO 2014, L 130, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 2 iunie 2017 – Starman Aktsiaselts/
Tarbijakaitseamet**

(Cauza C-332/17)

(2017/C 256/15)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Starman Aktsiaselts

Pârâtă: Tarbijakaitseamet

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 21 din Directiva 2011/83/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 trebuie interpretat în sensul că un furnizor poate pune la dispoziție un număr de telefon pentru care se aplică un tarif mai ridicat decât tariful normal atunci când, în legătură cu un contract încheiat, propune consumatorului în mod inteligibil și ușor accesibil, pe lângă numărul de apel la tarif mai ridicat, și un număr în rețeaua fixă la tarif normal?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ: articolul 21 din Directiva 2011/83/UE se opune ca un consumator care utilizează în mod voluntar un număr de apel la un tarif mai ridicat pentru a contacta furnizorul în legătură cu un contract încheiat, deși furnizorul a comunicat în mod inteligibil și ușor accesibil un număr de apel la tarif normal, să fie obligat să plătească tariful mai ridicat pentru contactarea furnizorului?
- 3) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ: limitarea din articolul 21 din Directiva 2011/83 obligă furnizorul ca, pe lângă numărul cu apelare rapidă, să comunice peste tot numărul cu tarif normal din rețeaua fixă și informațiile privind diferențele de preț?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugalia) la
1 iunie 2017 – Caixa Económica Montepio Geral/Carlos Samuel Pimenta Marinho și alții**

(Cauza C-333/17)

(2017/C 256/16)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca de Braga

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Caixa Económica Montepio Geral

Pârâți: Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho, Vera da Conceição Pimenta Marinho

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii se opune – în măsura în care recunoaște cetățenilor Uniunii dreptul fundamental la protecția consumatorului și dreptul fundamental la egalitate de tratament între cetățeni și întreprinderi, consacrate la articolul 38 și, respectiv, la articolul 21 din [Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] – unei reglementări naționale (articolul unic al Decretului-lege nr. 32765 din 29 aprilie 1943 care stabilește o derogare de la regimul general prevăzut la articolul 1143 din Codul civil), în măsura în care acordă sectorului bancar un tratament distinct de cel acordat celorlalți cetățeni și întreprinderi, în ceea ce privește forma pe care trebuie să o îmbrace contractul de împrumut, prevăzând o formă mai puțin solemnă pentru contractele de împrumut încheiate de instituțiile bancare?

Recurs introdus la 5 iunie 2017 de Republica Estonia împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 24 martie 2017 în cauza T-117/15, Republica Estonia/Comisia Europeană

(Cauza C-334/17 P)

(2017/C 256/17)

Limba de procedură: estona

Părțile

Recurentă: Republica Estonia (reprezentant: N. Grünberg)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Letonia

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 24 martie 2017 în cauza T-117/15, în măsura în care prin aceasta s-a respins acțiunea Republicii Estonia din 4 martie 2015 ca fiind inadmisibilă;
- Trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe asupra cererilor formulate de Estonia în cererea sa din 4 martie 2015;
- Obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii în măsura în care a statuat că hotărârile pronunțate în cauzele Pimix⁽¹⁾, Republica Cehă/Comisia⁽²⁾ și Lituania/Comisia⁽³⁾ nu pot fi considerate drept elemente noi și esențiale în sensul jurisprudenței și întrucât, prin urmare, trebuia să se considere inadmisibilă acțiunea formulată la 4 martie 2015 de Republica Estonia împotriva deciziei cuprinse în scrisoarea Ares (2014) 4324235 a Comisiei Europene din 22 decembrie 2014.
2. În al doilea rând, Tribunalul a indicat în mod eronat, la punctele 13 și 84 din Hotărârea din 24 martie 2017, că Regulamentul nr. 60/2004⁽⁴⁾ a fost publicat în limba estonă în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 4 iulie 2004, în timp ce, în realitate, această publicare a intervenit la 4 iulie 2005. Prin urmare, Tribunalul, întemeindu-se pe elemente de fapt eronate, a ajuns la o concluzie privind posibilitatea de a se impune operatorilor plata unei taxe pentru neeliminarea stocurilor excedentare de zahăr exclusiv în temeiul dreptului național.
3. În al treilea rând, Tribunalul a încălcat obligația de motivare. Mai precis, Tribunalul nu a examinat obligația declarării stocurilor excedentare de zahăr deținute la 1 mai 2004, motiv pentru care nu este de înțeles concluzia Tribunalului potrivit căreia nepublicarea la termen a Regulamentului nr. 60/2004 în Jurnalul Oficial în limba estonă nu a împiedicat Republica Estonia să se întemeieze pe legislația națională pentru a impune operatorilor plata unei taxe ca urmare a neeliminării stocurilor excedentare de zahăr.

⁽¹⁾ Hotărârea din 12 iulie 2012, Pimix, C-146/11, EU:C:2012:450.

⁽²⁾ Hotărârea din 29 martie 2012, Republica Cehă/Comisia, T-248/07, EU:T:2012:170.

⁽³⁾ Hotărârea din 29 martie 2012, Lituania/Comisia, T-262/07, EU:T:2012:171.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 60/2004 al Comisiei din 14 ianuarie 2004 de instituire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului în vederea aderării Republicii Ceha, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei la Uniunea Europeană (JO 2004, L 9, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 52, p. 202).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Deutsche Post/EUIPO – Media Logistik (PostModern)
(Cauza T-13/15) ⁽¹⁾

„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PostModern — Marca națională verbală anterioară POST și marca Uniunii Europene verbală anterioară Deutsche Post — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”

(2017/C 256/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: inițial K. Hamacher și C. Giersdorf, K. Hamacher și în final K. Hamacher și G. Müllejans, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Media Logistik GmbH (Dresde, Germania) (reprezentant: S. Risthaus, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 noiembrie 2014 (cauza R 2063/2013-1), privind o procedură de opoziție între Deutsche Post și Media Logistik.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă societatea Deutsche Post AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 30.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2017 – Industrie Aeronautiche Reggiane/EUIPO – Audi (NSU)
(Cauza T-541/15) ⁽¹⁾

„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale NSU — Marca națională verbală anterioară NSU — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”

(2017/C 256/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Industrie Aeronautiche Reggiane Srl (Reggio Emilia, Italia) (reprezentant: M. Gurrado, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. Kunz, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Audi AG (Ingolstadt, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 iulie 2015 (caua R 2132/2014-2) privind o procedură de opoziție între Audi și Industrie Aeronautiche Reggiane

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Aeronautiche Reggiane Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Flamagas/EUIPO – MatMind (CLIPPER)

(Cauza T-580/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene tridimensională — Forma unei brichete cu o aripioară laterală, care conține elementul verbal CLIPPER — Formă necesară pentru obținerea rezultatului tehnic — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa descrierii mărcii în cererea de înregistrare”]

(2017/C 256/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Flamagas, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez și D. Gabarre Armengol, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: MatMind Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: G. Cipriani și M. Cavattoni, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 30 iulie 2015 (cauza R 924/2013-1) privind o procedură de declarare a nulității între MatMind și Flamagas

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Flamagas, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – Tillotts Pharma/EUIPO – Ferring (OCTASA)(Cauza T-632/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale OCTASA — Mărci germană și Benelux verbale anterioare PENTASA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 256/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Elveția) (reprezentant: M. Douglas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Ferring BV (Hoofddorp, Țările de Jos) (reprezentanți: D. Slopek, avocat, și I. Fowler, solicitor)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 septembrie 2015 (cauza R 2386/2014-4), privind o procedură de opoziție între Ferring și Tillotts Pharma

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Tillotts Pharma AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – City Train/EUIPO (CityTrain)(Cauza T-699/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene CityTrain — Termen de introducere a acțiunii — Caz fortuit — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 256/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: City Train GmbH (Regensburg, Germania) (reprezentant: C. Adori, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. Kunz, agent)

Obiectul

Acțiunea formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 septembrie 2015 (cauza R 843/2015-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ CityTrain ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) Obligă City Train GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 111, 29.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – M/S. Indeutsch International/EUIPO – Crafts Americana Group (Reprezentarea unor șevroane între două linii paralele)

(Cauza T-20/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă reprezentând șevroane între două linii paralele — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Examinare a mărcii, astfel cum a fost înregistrată”]

(2017/C 256/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: M/S. Indeutsch International (Noida, India) (reprezentanți: inițial D. Stone, D. Meale, A. Dykes, solicitors, și S. Malynicz, QC, ulterior D. Stone și S. Malynicz și în final D. Stone, S. Malynicz și M. Siddiqui, solicitor)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Crafts Americana Group, Inc. (Vancouver, Washington, Statele Unite) (reprezentanți: J. Fish și V. Leitch, solicitors, și A. Bryson, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 noiembrie 2015 (cauza R 1814/2014-1), privind o procedură de declarare a nulității între Crafts Americana Group și M/S. Indeutsch International

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 5 noiembrie 2015 (cauza R 1814/2014-1).
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de M/S. Indeutsch International.
- 3) Crafts Americana Group, Inc., suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Clarke și ații/EUIPO

(Cauza T-89/16 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă determinată însoțit de o clauză de reziliere de încetare a contractului în ipoteza în care numele agentului nu este înscris în lista de rezervă a următorului concurs general — Punere în aplicare a clauzei de reziliere — Recalificarea unui contract pe perioadă determinată drept un contract pe perioadă nedeterminată — Obligația de solitudine — Încredere legitimă”]

(2017/C 256/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Nicole Clarke (Alicante, Spania), Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Spania) și Elisavet Papathanasiou (Alicante) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Lukošūtė, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 15 decembrie 2015, Clarke și alții/OAPI (F-101/14- F-103/14, EU:F:2015:151), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Doamnele Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns și Elisavet Papathanasiou suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) în prezenta procedură.

⁽¹⁾ JO C 145, 25.4.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – NC/Comisia

(Cauza T-151/16) ⁽¹⁾

(„Subvenții — Anchetă a OLAF — Constatarea unor nereguli — Decizie a Comisiei privind o sancțiune administrativă — Excluderea din procedurile de achiziții și de subvenții finanțate din bugetul general al Uniunii pe o durată de 18 luni — Înscrierea în baza de date a sistemului de detectare timpurie și de excludere — Aplicarea în timp a diferitor versiuni ale regulamentului financiar — Norme fundamentale de procedură — Aplicarea retroactivă a legii represive mai favorabile”)

(2017/C 256/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: NC (reprezentanți: inițial J. Killick, G. Forwood, barristers, C. Van Haute și A. Bernard, avocați, ulterior J. Killick, G. Forwood, C. Van Haute și J. Jeram, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Dintilhac și M. Clausen, ulterior F. Dintilhac și R. Lyal, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea deciziei Comisiei din 28 ianuarie 2016 privind sancțiunea administrativă a excluderii reclamantei din procedurile de atribuire a contractelor de achiziții și de subvenții finanțate de bugetul general al Uniunii Europene pe o durată de 18 luni și care o înscrie, în consecință, în baza de date a sistemului de detectare timpurie și de excludere, prevăzută la articolul 108 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comisiei din 28 ianuarie 2016 privind sancțiunea administrativă de excludere a NC din procedurile de atribuire a contractelor de achiziții și a subvențiilor finanțate de bugetul general al Uniunii Europene pe o durată de 18 luni și înscrierea, în consecință, în baza de date a sistemului de detectare timpurie și de excludere, prevăzută la articolul 108 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului.

2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 279, 1.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – GP Joule PV/EUIPO – Green Power Technologies (GPTech)

(Cauza T-235/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GPTech — Mărcile Uniunii Europene verbale anterioare GP JOULE — Neprezentare în fața diviziei de opoziție a dovezilor privind autorizarea formulării unei opoziții — Prezentare de dovezi pentru prima dată în fața camerei de recurs — Neluare în considerare — Puterea de apreciere a camerei de recurs — Împrejurări care se opun luării în considerare a unor probe noi sau suplimentare — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 17 alineatul (4), norma 19 alineatul (2), norma 20 alineatul (1) și norma 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]

(2017/C 256/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: GP Joule PV GmbH & Co. KG (Reußenköge, Germania) (reprezentant: F. Döring, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: E. Zaera Cuadrado, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 9 februarie 2016 (cauza R 848/2015-2), referitoare la o procedură de opoziție între GP Joule PV și Green Power Technologies

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Obligă GP Joule PV GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 279, 1.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2017 – Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl)

(Cauza T-236/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene ZUM wohl — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Trimitere la memoriul prezentat în fața camerei de recurs reprodusă în cererea introductivă — Elemente de probă anexate la cererea de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor”]

(2017/C 256/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Austria) (reprezentați: I. Schiffer și G. Hermann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 februarie 2016 (cauza R 1982/2015-1) referitoare la o cerere de înregistrare a semnelui figurativ ZUM wohl ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – Ernst Kneidinge/EUIPO – Topseat International (capac de toaletă)

(Cauza T-286/16) ⁽¹⁾

[„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un capac de toaletă — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motiv de declarare a nulității — Caracter individual — Articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]

(2017/C 256/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Ernst Kneidinge (Wilhering, Austria) (reprezentant: M. Grötschl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Topseat International (Plano, Texas, Statele Unite) (reprezentați: C. Eckhartt, A. von Mühlendahl, și P. Böhner, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 5 aprilie 2016 (cauza R 1030/2015-3), privind o procedură de declarare a nulității între Topseat International și domnul Kneidinger

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Ernst Kneidinger la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Aldi Einkauf/EUIPO – Fratelli Polli (ANTICO CASALE)**(Cauza T-327/16) ⁽¹⁾****[„Marca Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală ANTICO CASALE — Motive absolute de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]**

(2017/C 256/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Germania) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și N. Bertram, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Fratelli Polli, SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: C. Bacchini, M. Mazzitelli și E. Rondinelli, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 aprilie 2016 (cauza R 1337/2015-2) privind o procedură de declarare a nulității între Aldi Einkauf și Fratelli Polli

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO 287, 8.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 27 iunie 2017 – Javier Gasalla/EUIPO (B2B SOLUTIONS)**(Cauza T-685/16) ⁽¹⁾****„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale B2B SOLUTIONS — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”**

(2017/C 256/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Carlos Javier Jiménez Gasalla (Madrid, Spania) (reprezentant: E. Estella Garbayo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 22 iulie 2016 (cauza R 244/2016-4), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal B2B SOLUTIONS ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Carlos Javier Jiménez Gasalla la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2017 – Rare Hospitality International/ EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)

(Cauza T-856/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale LONGHORN STEAKHOUSE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament și principiul bunei administrări”]

(2017/C 256/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rare Hospitality International, Inc. (Orlando, Florida, Statele Unite) (reprezentant: I. Lázaro Betancor, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 septembrie 2016 (cauza R 2149/2015-5), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal LONGHORN STEAKHOUSE ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Rare Hospitality International, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2017 – MS/Comisia

(Cauza T-17/16) ⁽¹⁾

[„Acțiune în despăgubire — Decizie a Comisiei de a revoca o «scrisoare de acord și de aderare la Team Europe» — Responsabilitate contractuală — Lipsa unei clauze compromisorii — Inadmisibilitate vădită”]

(2017/C 256/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: MS (reprezentanți: inițial L. Levi și M. Vandenbussche, ulterior L. Levi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar și A.-C. Simon, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită obligarea Comisiei la plata de daune interese ca urmare a deciziei din 10 aprilie 2013 prin care aceasta a decis să pună capăt colaborării reclamantului cu rețeaua de conferențieri Team Europe

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe MS la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 326, 5.9.2016.

Ordonanța Tribunalului din 1 iunie 2017 – Camerin/Parlamentul

(Cauza T-647/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Detașare în interesul serviciului — Vârsta de pensionare — Cerere de prelungire a detașării — Respingerea cererii — Act care nu este supus căilor de atac — Act pregătitor — Inadmisibilitate”)

(2017/C 256/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Laure Camerin (Etterbeek, Belgia) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: S. Alves și M. Ecker, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și care are ca obiect anularea deciziei secretarului general al Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din din Parlament din 1 decembrie 2015 de respingere a cererii de prelungire a detașării reclamantei după 31 decembrie 2015 și a deciziei președintelui grupului din 15 iunie 2016 de respingere a plângerii sale.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) O obligă pe doamna Laure Camerin la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2017 – Elevation – Engenharia/Comisia

(Cauza T-691/16) ⁽¹⁾

(„FED — Programul de sprijin pentru dezvoltare în Mauritania — Contract de antrepriză încheiat cu Mauritania în cadrul punerii în aplicare a acestui program — Retragerea notelor de debit atacate — Nepronunțare asupra fondului”)

(2017/C 256/34)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Elevation – Engenharia SA (Amadora, Portugalia) (reprezentanți: A. Pinto Cardoso și L. Fuzeta da Ponte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Aresu și M. França, agenți)

Obiectul

Cerere fondată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea „deciziilor” pe care le-ar conține scrisoarea și trei note de debit ale Comisiei din 26 iulie 2016 privind rambursarea unor diverse sume în considerarea unui contract de antrepriză între reclamantă și Republica Islamică Mauritania.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului prezentei acțiuni.*
- 2) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată precum și pe cele efectuate de Elevation – Engenharia, SA.*

⁽¹⁾ JO C 441, 28.11.2016.

Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Danpower Baltic/Comisia

(Cauza T-295/17)

(2017/C 256/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Danpower Baltic UAB (Kauno, Lituania) (reprezentanți: D. Fouquet, J. Nysten și J. Voß, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 19 septembrie 2016 privind ajutorul de stat în cauza SA.41539 (2016/N) – Lituania, Ajutor pentru investiție pentru o centrală de cogenerare de înaltă eficiență în Vilnius, UAB Vilniaus kogeneracinė jėgainė Viniaus Kogeneracinees Jėgainė – C(2016) 5943final;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei constituie o eroare vădită de apreciere întrucât se întemeiază pe elemente de probă insuficiente, incomplete, nesemnificative și lipsite de substanță
  - Decizia Comisiei se întemeiază pe elemente de probă insuficiente, incomplete, nesemnificative și lipsite de substanță. Acest aspect privește în mod specific disponibilitatea investițiilor private în centralele de cogenerare și în alte centrale termice, impactul centralelor de cogenerare asupra mediului, capacitățile de incinerare a deșeurilor în Lituania, starea pieței de termoficare în Vilnius, și incapacitatea Lietuvos Energija de a organiza o procedură de achiziții publice viabilă pentru selectarea unui partener privat. Aceste informații nu au fost luate în considerare de către pârâtă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei încalcă articolul 107 TFUE prin aceea că nu respectă notificarea și evaluarea individuală necesare pentru un ajutor la scară largă și echivalează contribuția cu un obiectiv de interes comun.
  - Decizia Comisiei încalcă articolul 107 TFUE prin aceea că nu respectă notificarea și evaluarea individuală necesare pentru un ajutor la scară largă și echivalează contribuția cu un obiectiv de interes comun. Decizia Comisiei nu evaluează în mod corespunzător potrivit punctului 33 din Orientările Comisiei privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 dacă ajutorul de stat servește pentru protecția mediului. Pârâta a utilizat standardul de evaluare greșit și nu a luat în considerare faptul că reducerile potențiale ale dioxidului de carbon sunt considerabil mai mici decât se menționează în decizie.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei încalcă articolul 107 TFUE prin aceea că va avea ca efect nerespectarea ierarhiei în materia deșeurilor în Lituania.
- Decizia Comisiei încalcă articolul 107 TFUE prin aceea că va avea ca efect nerespectarea ierarhiei în materia deșeurilor în Lituania. Ajutorul de stat va mări și mai mult supracapacitatea centralelor de incinerare a deșeurilor din Lituania și va reduce stimulentele pentru reciclare și pentru reutilizare. Acest fapt va împiedica Lituania să atingă obiectivul de reciclare de 50 % prevăzut în directiva 2008/98/CE. Însăși Comisia a îndemnat Lituania să nu promoveze construirea de centrale de incinerare a deșeurilor.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei încalcă articolul 107 TFUE în măsura în care concluzionează în sensul necesității unei intervenții a statului sub forma unui ajutor de stat.
- Pârâta nici nu a analizat și nici nu a reacționat la elementele de probă care arătau că puteau fi obținute ameliorări echivalente ale protecției mediului pe piața de termoficare în regiunea Vilnius prin înlocuirea gazului cu biomasă, fără nicio necesitate de intervenție din partea statului. Nu există o disfuncție e pieței pe piața de termoficare din Vilnius. Piața de termoficare este competitivă, cu prețuri competitive care sunt de natură să promoveze investiția în favoarea instalațiilor de incinerare a biomasei și cu deșeuri care au un bilanț de dioxid de carbon neutru.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei încalcă articolul 107 TFUE în măsura în care aceasta concluzionează în sensul proporționalității ajutorului.
- În decizia sa, Comisia nu efectuează o apreciere adecvată a proporționalității în măsura în care acceptă informațiile transmise de guvernul lituanian fără a le verifica și se sprijină pe un scenariu contrafactual eronat comparând proiecte de investiții radical diferite (aceasta compară un proiect de centrală de cogenerare de energie termică și electrică cu un proiect de centrală de producție de energie termică în loc să compare două proiecte de centrale de cogenerare).
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei încalcă articolul 107 TFUE în măsura în care aceasta concluzionează că ajutorul de stat ar avea un efect de încurajare.
- Pârâta se întemeiază pe observațiile guvernului italian potrivit cărora beneficiarul nu ar fi construit centrala de cogenerare din Vilnius, fără ajutor, ceea ce este totuși inexact, întrucât o astfel de operațiune face parte tocmai dintre activitățile comerciale obișnuite ale beneficiarului, cu alte cuvinte acesta nu ar avea nevoie să fie încurajat în acest sens.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei în calcă articolul 107 TFUE în măsura în care conține o apreciere eronată a efectului asupra concurenței pe piața de termoficare din Vilnius.
- Pârâta avea la dispoziție informații privind concurența pe piața de termoficare din Vilnius, însă se pare că a efectuat o evaluare necorespunzătoare a acestora în măsura în care concluzionează că nu ar exista nici un efect asupra acesteia. În special riscul unui efect de excludere a operatorilor deja existenți pe piață, precum reclamanta, nu a fost luat în considerare în mod suficient, astfel încât concluziile pârâtei sunt eronate. Ajutorul de stat va avea ca efect excluderea producătorilor independenți de căldură care exploatează centrale de producție de căldură din biomasă având un bilanț de dioxid de carbon neutru. În plus, ajutorul de stat permite Vilnius KJ să devină instantaneu un operator dominant pe piață, cu o cotă de piață care se apropie de 51 %.

A acțiune introdusă la 11 mai 2017 – Iordachescu și alții/Parlamentul și alții

(Cauza T-298/17)

(2017/C 256/36)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamanți: Adrian Iordachescu (București, România), Florina Iordachescu (București), Mihaela Iordachescu (București), Cristinel Iordachescu (București) (reprezentant: A. Cuculis, avocat)

Pârâți: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Anularea în parte a directivei 2014/40/UE, articolul 10 și anexa II galeria de imagini referitoare în principal la pictograma din secțiunea WARNING 5 „Set 1 Image”;
- În subsidiar, modificarea în parte a directivei 2014/40, articolul 10 și anexa II aprobate de către Comisia Europeană având în vedere lipsa oricărei trimiteri de pe pachetele de țigări către un link informațional sau un „disclaimer” referitor la pozele ce apar pe pachetele de țigări și introducerea pe toate pachetele de țigări din Uniunea Europeană a unui avertisment cu privire la imaginile ce apar pe pachetele de țigări, cu trimitere specială către un link unde se pot citi informații referitoare la imaginile ce apar pe aceste pachete în scopul spulberării oricărei suspiciuni;
- Modificarea modului de implementare a consimțămintelor persoanelor ce apar pe aceste pachete de țigări în sensul că persoanele ce vor apărea pe pachetele de țigări își vor da acordul pentru publicarea numelui real și a datelor medicale personale pentru a nu putea fi confundată și nici creată o altă confuzie cu privire la persoanele ce apar pe acele pachete de țigări, iar datele personale și datele cu caracter medical vor face corp comun cu link-ul către care vor fi trimise persoanele ce vor să afle identitatea/istoricul medical al persoanelor ce apar pe pachetele de țigări;
- Obligarea celor două instituții, alături de Comisia Europeană, la înfățișarea unui exemplar conform cu originalul al consimțământului dat de persoana ce apare în setul de imagini numărul cinci setul unu fără ascunderea informațiilor personale și pozele aferente consimțământului dat pentru a putea opera o expertiză criminalistică asupra fotografiilor;
- Obligarea intimaților la plata sumei de 1 000 000 de euro cu titlu de daune morale cuantificate prin suferința produsă de apariția acelei imagini la o perioadă relativ scurtă de la decesul tatălui reclamanților și prin suferința creată prin ascunderea informațiilor ce ar fi putut clarifica situația bărbatului de pe pachetele de țigări astfel încât suferința familiei să fi fost de o durată mult mai scurtă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă un motiv întemeiat pe efectele pe care directiva 2014/40/UE le are asupra vieții lor cotidiene având în vedere starea de neliniște creată de asemănarea dintre personajul de pe pachetele de țigări și tatăl lor decedat.

Acțiune introdusă la 25 mai 2017 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/EIF

(Cauza T-320/17)

(2017/C 256/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: M. Sfyri și C-N. Dede, avocați)

Pârât: European Investment Fund (EIF)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei de atribuire a pârâtului adusă la cunoștința reclamantelor la data de 16 martie 2017 privind licitația la care au participat reclamantele ca răspuns la procedura deschisă de achiziții (nr. 2016-MIBO_IPA_PPI-002) prin care acestea erau informate că oferta lor nu a fost clasificată ca fiind cea mai avantajoasă economic;
- Obligarea pârâtului la plata către reclamante a unor despăgubiri exemplare în cuantum de 100 000 de euro,
- Obligarea pârâtului la plata către reclamante a taxelor judiciare și a celorlalte cheltuieli de judecată efectuate în legătură cu prezenta acțiune, chiar și în cazul respingerii acesteia.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un singur motiv în drept, susținând că pârâtul a încălcat dreptul Uniunii Europene privind achizițiile publice, principiul transparenței și dispozițiile directivei privind achizițiile publice, dar și Ghidul practic EIF prin faptul că nu a comunicat reclamantelor punctele acordate pentru fiecare criteriu de atribuire în favoarea ofertei câștigătoare și o analiză detaliată a punctelor forte și a punctelor slabe ale ofertei lor în raport cu cele ale ofertei câștigătoare. Reclamantele invocă faptul că pârâtul a încălcat principiul bunei administrări prin atingerea adusă dreptului reclamantelor la o reparație efectivă împotriva deciziei contestate.

Acțiune introdusă la 30 mai 2017 – Air France-KLM/Comisia

(Cauza T-337/17)

(2017/C 256/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Air France-KLM (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Wachsmann și S. Thibault-Liger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea în tot, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei nr. C(2017) 1742 final a Comisiei Europene din 17 martie 2017 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian, cazul COMP/39258 – Transport aerian de mărfuri, în ceea ce privește Air France-KLM, precum și anularea considerentelor pe care se întemeiază dispozitivul acesteia, în temeiul primului motiv invocat;
- cu titlu subsidiar, în cazul în care Tribunalul nu dispune anularea în tot a Deciziei nr. C(2017) 1742 final în temeiul primului motiv invocat:
  - anularea articolului 1 primul paragraf punctul 1 litera (b), punctul 2 litera (b), punctul 3 litera (b) și punctul 4 litera (b) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care constatarea încălcării unice și continue imputate Air France-KLM se întemeiază pe probe prezentate de Lufthansa în cadrul cererii acesteia de imunitate în temeiul Comunicării Comisiei din 2002 privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri, și anularea considerentelor pe care se întemeiază aceste dispoziții, anularea articolului 3 literele (b) și (d) din decizie, în măsura în care impune Air France-KLM două amenzi în cuantum total de 307 360 000 de euro, și a articolului 4 din decizie, și reducerea în consecință a cuantumului amenzilor menționate, în temeiul articolului 261 TFUE, în conformitate cu cel de al doilea motiv invocat;

- anularea articolului 1 primul paragraf punctul 1 litera (b), punctul 2 litera (b), punctul 3 litera (b) și punctul 4 litera (b) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care exclude din sfera încălcării unice și continue imputate Air France-KLM unele companii aeriene menționate în motivarea deciziei ca fiind implicate în practicile referitoare la această încălcare, și anularea considerentelor pe care se întemeiază aceste dispoziții, anularea articolului 3 literele (b) și (d) din decizie, în măsura în care impune Air France-KLM două amenzi în cuantum total de 307 360 000 de euro, și a articolului 4 din decizie, și reducerea în consecință a cuantumului amenzilor menționate, în temeiul articolului 261 TFUE, în conformitate cu cel de al treilea motiv invocat;
- anularea articolului 1 primul paragraf punctul 2 litera (b) și punctul 3 litera (b) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care constată că încălcarea unică și continuă imputată Air France-KLM cuprinde serviciile de transport aerian de mărfuri care intră în SEE (trafic *inbound* SEE), și anularea considerentelor pe care se întemeiază aceste dispoziții, anularea articolului 3 literele (b) și (d) din decizie, în măsura în care impune Air France-KLM două amenzi în cuantum total de 307 360 000 de euro, și a articolului 4 din decizie, și reducerea în consecință a cuantumului amenzilor menționate, în temeiul articolului 261 TFUE, în conformitate cu cel de al patrulea motiv invocat;
- cu titlu foarte subsidiar, în cazul în care Tribunalul nu dispune anularea Deciziei nr. C(2017) 1742 final în temeiul celui de al doilea, al celui de al treilea și al celui de al patrulea motiv invocate:
  - anularea articolului 1 primul paragraf punctul 1 litera (b), punctul 2 litera (b), punctul 3 litera (b) și punctul 4 litera (b) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care constată că refuzul de a plăti un comision agenților de expediție constituie un element distinct al încălcării unice și continue reținute, imputată Air France-KLM, și anularea considerentelor pe care se întemeiază aceste dispoziții, anularea articolului 3 literele (b) și (d) din decizie, în măsura în care impune Air France-KLM două amenzi în cuantum total de 307 360 000 de euro, și a articolului 4 din decizie, și reducerea în consecință a cuantumului amenzilor menționate, în temeiul articolului 261 TFUE, în conformitate cu cel de al cincilea motiv invocat;
- ca ultim subsidiar, în cazul în care Tribunalul nu dispune anularea Deciziei nr. C(2017) 1742 final în temeiul celui de al cincilea motiv invocat:
  - anularea articolului 3 literele (b) și (d) din Decizia nr. C(2017) 1742 final, în măsura în care impune Air France-KLM două amenzi în cuantum total de 307 360 000 de euro, pentru motivul că calculul acestor amenzi include tarifele și 50 % din veniturile care intră în SEE (venituri *inbound* SEE) obținute de Société Air France și de KLM (în conformitate cu cel de al șaselea motiv invocat), în măsura în care supraestimează gravitatea încălcării imputate Air France-KLM (în conformitate cu cel de al șaptelea motiv invocat), reține împotriva Société Air France o durată eronată a încălcării (în conformitate cu cel de al optulea motiv invocat) și aplică o reducere insuficientă a amenzii în considerarea regimurilor de reglementare (în conformitate cu cel de al nouălea motiv invocat), precum și anularea considerentelor pe care se întemeiază aceste dispoziții, și reducerea amenzilor menționate la un cuantum adecvat, în temeiul articolului 261 TFUE;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe imputarea eronată în sarcina Air France-KLM a răspunderii pentru practicile Air France și ale KLM. Acest motiv cuprinde două aspecte:
  - primul aspect, întemeiat pe imputarea eronată în sarcina Air France-KLM a răspunderii pentru practicile Air France începând de la 15 septembrie 2004, și a celor ale KLM începând de la 5 mai 2004;
  - al doilea aspect, întemeiat pe imputarea eronată în sarcina Air France-KLM a răspunderii pentru practicile Air France de la 7 decembrie 1999 la 15 septembrie 2004;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Comunicării din 2002 privind clemența și a principiilor încrederii legitime, egalității de tratament și nediscriminării între Air France-KLM și Lufthansa, cu incidență asupra admisibilității probelor prezentate în cadrul cererii de imunitate formulate de Lufthansa;
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a principiilor egalității de tratament, nediscriminării și protecției împotriva intervenției arbitrare a Comisiei care rezultă din excluderea din dispozitivul deciziei a unor companii aeriene care au participat la practicile în cauză. Acest motiv cuprinde două aspecte:
  - primul aspect, întemeiat pe argumentul potrivit căruia excluderea din dispozitivul deciziei a unor companii care au participat la practicile în cauză ar fi viciată de o lipsă de motivare;

- al doilea aspect, întemeiat pe argumentul potrivit căruia excluderea din dispozitivul deciziei a unor companii care au participat la practicile în cauză ar fi viciată de o încălcare a principiilor egalității de tratament și nediscriminării și a principiului protecției împotriva intervenției arbitrare a Comisiei;
- 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe includerea traficului *inbound* SEE în conținutul încălcării unice și continue, care nu ar respecta normele ce delimitează competența teritorială a Comisiei. Acest motiv cuprinde două aspecte:
  - primul aspect, întemeiat pe faptul că practicile referitoare la traficul *inbound* SEE nu ar fi fost puse în aplicare în cadrul SEE;
  - al doilea aspect: Comisia nu a dovedit existența unor efecte calificate în cadrul SEE legate de practicile referitoare la traficul *inbound* SEE;
- 5. Al cincilea motiv, întemeiat pe motivarea contradictorie și pe eroarea vădită de apreciere care viciază constatarea potrivit căreia refuzul de a plăti un comision agenților de expediție ar constitui un element distinct al încălcării unice și continue. Acest motiv cuprinde două aspecte:
  - primul aspect, potrivit căruia respectiva constatare ar fi viciată de o motivare contradictorie;
  - al doilea aspect, potrivit căruia respectiva constatare ar fi viciată de o eroare vădită de apreciere;
- 6. Al șaselea motiv, întemeiat pe caracterul greșit al valorilor vânzărilor luate în considerare la calculul amenzii impuse Air France-KLM; acest motiv cuprinde două aspecte:
  - primul aspect, întemeiat pe faptul că includerea tarifelor în valoarea vânzărilor s-ar baza pe o motivare contradictorie, pe mai multe erori de drept și pe o eroare vădită de apreciere;
  - al doilea aspect, întemeiat pe faptul că includerea a 50 % din veniturile *inbound* SEE în valorile vânzărilor ar încălca Orientările Comisiei privind calcularea amenzilor din 2006 și principiul *non bis in idem*;
- 7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe aprecierea greșită a gravității încălcării; acest motiv cuprinde două aspecte:
  - primul aspect, întemeiat pe argumentul potrivit căruia supraestimarea gravității practicilor s-ar baza pe mai multe erori vădite de apreciere și pe încălcarea principiilor proporționalității pedepselor și egalității de tratament;
  - al doilea aspect, întemeiat pe argumentul potrivit căruia supraestimarea gravității practicilor ar rezulta din includerea în sfera încălcării a contactelor referitoare la practici puse în aplicare în afara SEE cu încălcarea normelor privind competența teritorială a Comisiei;
- 8. Al optulea motiv, întemeiat pe caracterul greșit al calculului duratei încălcării reținute împotriva Air France, luată în considerare la calculul amenzii impuse Air France-KLM;
- 9. Al nouălea motiv, întemeiat pe lipsa de motivare și pe caracterul insuficient al reducerii de 15 % acordate de Comisie în considerarea regimurilor de reglementare.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2017 – Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia

(Cauza T-371/17)

(2017/C 256/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Qualcomm, Inc. (San Diego, California, Statele Unite), Qualcomm Europe, Inc. (San Diego) (reprezentanți: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato și M. Davilla, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2017) 2258 final a Comisiei Europene din 31 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) și a articolului 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167) în cauza AT.39711 – Qualcomm (prețuri agresive); și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiul necesității

- În primul rând, reclamantele arată că decizia contestată depășește cadrul restrâns al investigației Comisiei, astfel cum acesta este definit în Comunicarea obiecțiilor („CO”), în cadrul ședinței și al reuniunii-bilanț, precum și în precedentele cereri de informații („CI”), atât în ceea ce privește durata încălcării pretinse, cât și eventualele teorii privind prejudiciul pe baza cărora Comisia își desfășoară investigația.
- De asemenea, reclamantele pretind că aspectele cu implicații considerabile cuprinse în decizia contestată nu pot fi considerate drept aspecte complementare care ar viza doar obținerea unor clarificări în raport cu argumentele pe care acestea le-au formulat în răspunsul la CO și în cadrul ședinței și că trebuie considerate ca fiind cereri total noi și abuzive.
- În plus, potrivit reclamantelor, decizia contestată vizează să urmărească anumite aspecte ale răspunsurilor pe care acestea le-au formulat în raport cu cereri de informații adoptate, pentru unele dintre ele, acum mai mult de cinci ani, referitoare la fapte care au avut loc acum mai mult de zece ani. Reclamantele susțin că, dacă informațiile suplimentare solicitate în prezent ar fi cu adevărat necesare Comisiei în desfășurarea investigației, ele se așteptau în mod legitim ca Comisia să încerce să obțină asemenea informații și clarificări cel mai târziu înainte de adoptarea CO, în decembrie 2015, iar nu la începutul anului 2017.
- De asemenea, potrivit reclamantelor, decizia contestată le impune să efectueze un volum de muncă semnificativ în numele Comisiei, în special prin prelucrarea datelor într-un format specific.
- În sfârșit, reclamantele arată că Comisia nu le poate impune, sub sancțiunea unor amenzi, o sarcină aparent destinată să le permită să aducă dovezi în susținerea argumentelor formulate în răspunsul la CO.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiul proporționalității

- Reclamantele arată că informațiile pe care decizia contestată urmărește să le obțină din partea lor sunt nejustificate, au implicații considerabile, iar colectarea sau compilarea lor este extrem de costisitoare. Potrivit reclamantelor, decizia contestată le impune să colecteze o cantitate mare de informații pe care în mod obișnuit acestea nu le colectează și nu le păstrează sistematic, precum și să efectueze un volum de muncă foarte important în numele Comisiei.
- Reclamantele mai arată că plata unor daune cominatorii, prevăzută în decizia contestată, în cazul în care reclamantele nu ar furniza asemenea informații în termenele prevăzute, ar fi nejustificată, iar termenele prevăzute nu sunt rezonabile.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa unei motivări adecvate a deciziei contestate

Reclamantele arată că, cu privire la o serie de aspecte, decizia contestată furnizează o motivare puțin convingătoare, neclară, vagă și neadecvată, care nu permite justificarea cererilor de informații excesive și nenesare ale Comisiei. Potrivit reclamantelor, cu privire la alte aspecte, decizia contestată nu furnizează deloc o motivare. Astfel, reclamantele arată că nu pot înțelege motivele pentru care informațiile solicitate sunt necesare Comisiei în desfășurarea investigației.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată urmărește să efectueze o răsturnare necorespunzătoare a sarcinii probei

Reclamantele arată că decizia contestată urmărește să răstoarne sarcina probei și, în realitate, să „externalizeze” reclamantelor constituirea unei cauze împotriva lor. În particular, decizia contestată impune reclamantelor să verifice, în numele Comisiei, datele lor contabile, chiar dacă astfel de date au fost verificate în mod diligent de controlori externi. De asemenea, afirmă reclamantele, decizia contestată le impune să dovedească că acestea și-au desfășurat activitatea în conformitate cu legea.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată le încalcă dreptul de a nu contribui la propria incriminare
- Reclamantele arată că decizia contestată le impune să furnizeze „informații” despre care nu se poate considera în mod legitim că reprezintă fapte sau documente, însă care constau mai degrabă în calcule, detalii și coduri, prețuri ipotetice, precum și în analize și interpretări de situații care au avut loc cu mai mulți ani în urmă.
  - De asemenea, reclamantele arată că decizia contestată le impune să demonstreze că ar fi adoptat în mod proactiv măsuri pentru a se conforma normelor de concurență ale Uniunii.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă principiul bunei administrări

Potrivit reclamantelor, momentul adoptării, conținutul și contextul deciziei contestate ridică serioase motive de îngrijorare în legătură cu o administrare defectuoasă, cu temeiurile juridice pe care se întemeiază acuzațiile, precum și cu o eventuală hărțuire și sugerează că Comisia abuzează de competențele sale extinse de investigare pentru a încerca să mascheze eșecul de a stabili existența încălcării pretinse după mai mult de șapte ani de investigații.

Ațiune introdusă la 12 iunie 2017 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)

(Cauza T-372/17)

(2017/C 256/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Louis Vuitton Malletier (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bee Fee Group LTD (Nicosia, Cipru)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene în culorile negru, roșu și alb care cuprinde elementele verbale „LV POWER ENERGY DRINK” – marca Uniunii Europene nr. 12 898 219

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 martie 2017 în cauza R 906/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, în consecință, anularea mărcii în litigiu;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură;
- obligarea titularului mărcii la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009;
  - încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009 și a principiului securității juridice.
-

Acțiune introdusă la 9 iunie 2017 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)

(Cauza T-373/17)

(2017/C 256/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Louis Vuitton Malletier (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fulia Trading Ltd (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE” – cererea de înregistrare nr. 13 514 534

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 martie 2017 în cauza R 1567/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, în consecință, refuzul înregistrării mărcii în litigiu;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cursul prezentei proceduri;
- obligarea Fulia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cursul prezentei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009 și a principiului securității juridice.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2017 – Cuervo y Sobrinos1882/EUIPO – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)

(Cauza T-374/17)

(2017/C 256/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Cuervo y Sobrinos1882, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: S. Ferrandis González și V. Balaguer Fuentes, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: A. Salgado Nespereira, SA (Ourense, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882” – marca Uniunii Europene nr. 10 931 087

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 martie 2017 în cauza R 1141/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 martie 2017 în cauza R 1141/2016-4, mai precis, în măsura în care prin aceasta se confirmă decizia Diviziei de anulări a EUIPO din 29 aprilie 2016, în procedura de declarare a nulității nr. 10 786 C în măsura în care prin care se declară nulă marca Uniunii Europene nr. 010931087 „Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882” pentru produsele din clasele 14 și 16 pentru care marca este înregistrată.
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv acelea care rezultă din procedurile desfășurate în fața instanțelor inferioare ale EUIPO, și anume Divizia de anulări și Camera a patra de recurs, care au condus la prezenta cerere.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 5 iunie 2017 – Fenyves/EUIPO (Blue)

(Cauza T-375/17)

(2017/C 256/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Ungaria) (reprezentant: I. Monteiro Alves, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: maca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „BLUE” – cererea de înregistrare nr. 15 287 907

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 martie 2017 în cauza R 1974/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- trimiterea cererii de înregistrare a mărcii către Oficiu pentru a efectua înregistrarea;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii desfășurate în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 8 iunie 2017 – La Zaragoza/EUIPO – Heineken (CERVISIA)**(Cauza T-378/17)**

(2017/C 256/44)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* La Zaragoza, SA (Zaragoza, Spania) (reprezentant: L. Broschat García, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Heineken Italia SpA (Pollein, Italia)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „CERVISIA” – cererea de înregistrare nr. 13 395 397*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 13 martie 2017 în cauza R 1241/2016-5**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

— anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 iunie 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft/EUIPO – C & C IP (T)**(Cauza T-379/17)**

(2017/C 256/45)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an den Ruhr, Germania) (reprezentanți: H. Prange și S. Köber, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* C & C IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „T” – cererea de înregistrare nr. 011 623 097*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 martie 2017 în cauza R 415/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (Mărci, desene și modele industriale) (EUIPO) din 23 martie 2017 în recursul nr. R 415/2015-5 referitor la procedura de opoziție nr. B 002 256 702 privind cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 011 623 097, care a fost primită de reclamantă la 12 aprilie 2017, și modificarea acestei decizii în sensul respingerii în întregime a opoziției;
- obligarea pârâtului și, după caz, a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 iunie 2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik/EUIPO (Лидер)

(Cauza T-386/17)

(2017/C 256/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Germania) (reprezentant: A. Lingenfelser, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii figurativă care cuprinde elementul verbal „Лидер” – cererea de înregistrare nr. 15 466 791

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 28 aprilie 2017 în cauza R 2066/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 iunie 2017 – Triggerball/EUIPO (Forma unui obiect ca o minge cu muchii)

(Cauza T-387/17)

(2017/C 256/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Germania) (reprezentant: H. Emrich, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unui obiect ca o minge cu muchii) – cererea de înregistrare nr. 15 528 615

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 aprilie 2017 în cauza R 376/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 13 iunie 2017 – Sandvik Intellectual Property/EUIPO – Adveo Group International (ADVEON)

(Cauza T-115/16) ⁽¹⁾

(2017/C 256/48)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 14 iunie 2017 – Heineken Romania/EUIPO – Lénárd (Csíki Sör)

(Cauza T-83/17) ⁽¹⁾

(2017/C 256/49)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2017 – Post Telecom/BEI

(Cauza T-158/17) ⁽¹⁾

(2017/C 256/50)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 144, 8.5.2017.

Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2017 – Eco-Bat Technologies și alții/Comisia**(Cauza T-232/17)**

(2017/C 256/51)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO